

ارائه آمار به روش دولت احمدی نژاد

سه‌شنبه ۲۷ بهمن ۱۳۸۸ - ۱۶ فوریه ۲۰۱۰

محسن سید حسینی

محمود احمدی نژاد رئیس‌جمهوری نامنتخب مردمی امروز مثل همیشه با ادبیات زشت و سخیف که زمانی درباره اشرار کوچه و بازار کاربرد داشته است (نظیر: اگر آنها اهل کل هستند ما هم هستیم) ، جلسه مطبوعاتی خود را با خبرنگاران داخلی و خارجی برگزار کرد. در این جلسه دوباره آمار نادرستی درباره کاهش نرخ تورم ارائه شد و مساله حائز اهمیت این است که با وجود اینکه از میان معدود رسانه های منتقد دولت به تعداد کمی از خبرنگاران مخالف اجازه صحبت داده شد اما بسیاری از خبرنگاران رسانه های طرفدار دولت نیز به نقد سیاستهای اخیر دولت در مباحث هسته ای و اقتصادی پرداختند. وی با توجه به انتقادات بیشمار اقتصاد دانان به لایحه هدفمند کردن یارانه ها که نرخ تورم را به دو برابر میزان کنونی افزایش خواهد داد، از این لایحه دفاع کرد و ابراز امیدواری کرد که اجرای این لایحه سبب رشد و شکوفایی اقتصاد کشور شود.

احمدی نژاد رشد اقتصادی سال گذشته در کشور را ۹/۶ دهم درصد ذکر کرد!

احمدی نژاد در ادامه در پاسخ به این سوال خبرنگار ایلنا که گفت بر اساس آمار بانک مرکزی در هفته دوم دی ماه در مواد خوراکی بطور مثال در میوه های تازه ۳/۲۵ درصد افزایش قیمت داشته ایم یا گوشت قرمز حدود ۷/۳۵ درصد رشد قیمت داشته است درحالیکه اعلام کرده اید در آستانه سال جاری نرخ تورم تک رقمی خواهد شد ، توضیح بدهید ، گفت: شاخص نرخ تورم بر اساس اندازه گیری حدود ۳۵۰ قلم کالای مصرفی خانوار محاسبه می شود . در این بین ممکن است قیمت کالایی مثبت و یا منفی شود اما در سبد کالا وزن آن در سبد خانوار مطابق با فرمول هایی که در سالیان طولانی محاسبه می شد اندازه گیری می شود. این صحبت احمدی نژاد درحالی است که بحث بر سر ۳۵۰ قلم کالای مصرفی خانوار است که اتفاقا مطابق با فرمول سالیان طولانی محاسبه نمی شود. در سبد کالای مصرفی خانوار اقلامی وجود دارد که نباید در این سبد گنجانده شود، اقلامی که خانوار نیازی به آن ندارد و ضروری

نیست و قیمت آن نیز کاهش و افزایش چندانی در بازار ندارد لذا با گذاشتن چنین اقلامی در سبد خانوار می توان به راحتی نرخ تورم را کاهش داد و حتی ادعا کرد که این نرخ یک رقمی شده است. زمانی که نرخ بیکاری در کشور 16 درصد اعلام شده بود تنها در مدت چند روز دولت اعلام کرد که این نرخ یک رقمی شده است. با تحقیق در این بخش این مساله روشن شد که دولت با محاسبه دانشجویان و سربازان به عنوان شاغلین چند شبه توانسته نرخ بیکاری را تک رقمی کند.

این بدان معنی است که احمدی نژاد با محاسبات جدید و نادرست آمار را پایین و بالا می کند و بعد این آمار را به دنبال خود در مصاحبه های مطبوعاتی و تلویزیونی برده و به مردم نشان می دهد. در مناظره احمدی نژاد با میرحسین موسوی نیز شاهد ارائه چنین آماری بودیم. با این وجود مردمی که تورم را درک می کنند و با گرانی بیش از حد دست به گریبان هستند چنین اظهاراتی را باور ندارند چنانچه دیدیم که احمدی نژاد را پس از این سخنان دروغگو خطاب کردند. احمدی نژاد در بخشی از سخنانش نیز درباره تحریم احتمالی علیه ایران گفت: پاسخ ما به اقدام دشمن عمل متقابل خواهد بود. در اینجا این شبهه بوجود می آید که آیا منظور احمدی نژاد از این سخن بستن تنگه هرمز است؟ احمدی نژاد در پاسخ به خبرنگار "ال بی سی" در مورد اظهارات وزیر خارجه عربستان مبنی بر اینکه آیا بستن تنگه هرمز توسط ایران به معنای جنگ است، اظهار کرد: من نشنیده ام ایشان چنین چیزی گفته باشند اما آنچه واقعیت دارد این است که همه کشورهای منطقه در تلاشند تنگه هرمز در امنیت باشد و کشورها وظایف خود را به خوبی انجام می دهند.

گزارشی از دیدار "جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران" با وزارت امور خارجه

سوئد

در آستانه 22 بهمن و به درخواست "جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران" دیداری بین هیئت نمایندگی این جمعیت متشکل از مهرداد درویش پور و اریسا گلخار با مسئولان وزارت امور خارجه سوئد در هفته آخر سالگرد انقلاب صورت گرفت. در این دیدار 5 تن از مسئولان امور خارجه سوئد به ریاست Gufran Al- Nadaf مسئول بخش خاور میانه امور خارجه سوئد، Anders Jörle رئیس بخش رسانه ای وزارت امورخارجه سوئد، Johan Hallenbor

متخصص در امور ایران، Carl Michael Gräns منشی و مشاور دیپارتمان در این بخش حضور داشتند.

هیئت نمایندگی "جمعیت" ضمن هشدار و ابراز نگرانی از گسترش خشونت جمهوری اسلامی ایران علیه دستگیر شدگان در تظاهرات چند ماهه اخیر و صدور و اجرای احکام اعدام، خواستار آن شدند تا سوئد و اتحادیه اروپا واکنش سنگین تری علیه دولت ایران نشان داده و در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو که از 14 تا 17 فوریه در ژنو در جریان است، قطع نامه سنگین تری علیه آن صادر کرده و فشار سیاسی را برای متوقف کردن خشونت ها افزایش دهند. در این دیدار ضمن انتقاد از سیاست نا پیگیر سوئد و اتحادیه اروپا همچنین خواسته شد به منظور پایان بخشیدن به خشونت دولت علیه شهروندان ایرانی، سفرای اتحادیه اروپا از آن کشور باز خوانده شوند و تحریم های سیاسی گسترده تری علیه دولت ایران به عمل درآید. مسئله تلاش برای آزادی زندانیان سیاسی درصدد این درخواست ها قرار گرفت.

هیئت نمایندگی وزارت امور خارجه سوئد ضمن استقبال از این دیدار و گوش فرادادن به دل نگرانی های ایرانیان مقیم سوئد، به توضیح رابطه دولت سوئد با دولت ایران پرداخت و اقدامات سوئد علیه نقض حقوق بشر را تشریح کرد. هیئت نمایندگی سوئد ضمن اشاره به صدور بیانیه اتحادیه اروپا علیه خشونت های جاری در ایران، بررسی چگونگی اتخاذ گام های جدی تر علیه نقض حقوق بشر در ایران را در گرو نتایج نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو دانست. اما تاکید کردند سوئد به سهم خود فعال تر برخورد خواهد کرد و به بررسی واکنش موثرتری در قبال نقض حقوق بشر در ایران خواهند پرداخت. در زیر میتواند به گزارش رادیوی دولتی فارسی زبان سوئد پژواک از این دیدار گوش فرا دهید.

<http://www.sr.se/webbradio/webbradio.asp?type=db&Id=2195865&BroadcastDate=&IsBloc>

دنیا خواستار توقف جنایات جمهوری اسلامی علیه بشریت است

سه‌شنبه ۲۷ بهمن ۱۳۸۸ - ۱۶ فوریه ۲۰۱۰

ندا حقیقت

با وجود اینکه اولین اعلامیه حقوق بشر در ایران نوشته شده و کوروش بزرگ ناجی مردم بابل از دست "بخت النصر" پادشاه بی کفایت آن زمان بوده است اما اکنون پس از دو هزار و پانصد سال ایرانیان محبوس شده در زادگاه خود از جوامع بین المللی می خواهند تا به اعمال وحشیانه رژیم آخوندی جمهوری اسلامی رسیدگی کنند.

در این میان نمایندگان جمهوری اسلامی که در حقیقت هیچ نمایندگی از جانب ملت ایران نداشته و نماینده عده معدودی فرصت طلب هستند در ژنو مدعی شده اند که جمهوری اسلامی یکی از مهمترین دولتهای دموکراتیک در خاورمیانه است!

گزارش های رسیده حاکی از صحنه های درگیری لفظی میان نمایندگان جمهوری اسلامی با همتایان غربی خود است. این درحالی است که تعداد زیادی از معترضان ایرانی خارج کشور که از نقاط مختلف اروپا به ژنو آمده اند با تجمع مقابل محل برگزاری نشست شورای حقوق بشر در ژنو به وضعیت حقوق بشر در ایران اعتراض کرده و موج سرکوب های پس از انتخابات را محکوم کرده اند.

شورای حقوق بشر سازمان ملل که از روز دوشنبه نشست خود را در ژنو آغاز کرده است نخستین جلسه بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران را در دستور کار خود قرار داده است.

در این نشست، فرانسه و بریتانیا خواستار انجام يك تحقيق بین المللی در باره بروز خشونت های پس از انتخابات ریاست جمهوری در ایران شدند.

“پیترو گودرهام”، نماینده بریتانیا در شورای حقوق بشر گفت: ایران باید بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل، را دعوت کند تا در خصوص خشونت‌های پس از انتخابات تحقیق کند و مستقلاً به بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران بپردازد.

فرانسه نیز که مانند بریتانیا از اعضای دائم شورای امنیت و منتقدان جدی وضعیت حقوق بشر در ایران است، خواستار آن شد تهران بپذیرد که موضوع تظاهرات خیابانی و بازداشت ناراضیان سیاسی در هفته‌های اولیه پس از انتخابات از سوی يك گروه بین‌المللی مورد تحقیق قرار گیرد. “ژان باپتیسته ماتئی”، نماینده فرانسه در شورای حقوق بشر، می‌گوید: وضعیت حقوق بشر در ایران طی هشت ماه گذشته به طور جدی وخیم‌تر شده است.

وی اظهار داشت: «مقام‌های ایران سرکوب خونینی علیه مردم خود که به دنبال به دست آوردن حقوق خود از راه‌های مسالمت‌آمیز هستند، به راه انداخته‌اند.

“مایکل اچ. پازنر”، مشاور وزیر امور خارجه آمریکا در امور حقوق بشر و دمکراسی، گفته است که تحقیق سازمان ملل درباره این وقایع می‌تواند حقایق مربوط به ادعاهای شکنجه و کشته شدن برخی از معترضان در بازداشتگاه‌ها را روشن سازد.

وی می‌گوید: حکومت ایران از زمان انتخابات تا کنون میلیون‌ها نفر از مردم را سرکوب کرده است.

این مقام آمریکایی با محکوم کردن “محدودیت‌های فزاینده برای آزادی بیان و مذهب در ایران” از مقام‌های جمهوری اسلامی خواست تا برای حذف شکنجه در بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها اقدام فوری به عمل آورند. با این وجود درخواست تحقیق بین‌المللی از سوی هیئت دیپلماتیک ایران در ژنو رد شده و “سید حسین رضوانی”، عضو این هیئت، گفته است که انجام این تحقیق “کاملاً خارج از بحث است”، چرا که به گفته وی، دستگاه قضایی ایران قادر به بررسی ادعاهاست.

همچنین “محمدجواد لاریجانی”، دبیر ستاد حقوق بشر ایران وابسته به قوه قضاییه که ریاست هیئت ایرانی را در ژنو بر عهده دارد، نقض حقوق بشر در این کشور را رد کرد و گفت: “ایران یک کشور دارای دمکراسی باز است که در آن عدالت و حق آزادی بیان تضمین شده است”.

وی بدون اشاره به سرکوب معترضان در ایران پس از انتخابات ریاست جمهوری اظهار عقیده کرد که “بعد از پیروزی انقلاب اسلامی... متأسفانه موضوع حقوق بشر به عنوان ابزار سیاسی علیه ایران به کار برده شده است”.

همچنین پس از اظهارات نمایندگان ایران و سایر کشورها در شورای حقوق بشر، یک کنفرانس مطبوعاتی از سوی فعالان ایرانی حقوق بشر از

جمله عبدالکریم لاهیجی، دیان علایی، هادی قائمی و اعضای عفو بین‌الملل برگزار شد.

بر اساس این گزارش، در کنفرانس یاد شده بحث دسترسی بازداشت‌شدگان به وکیل مدافع مطرح شد که فعالان حقوق بشر اعلام کردند این دسترسی برای متهمان وجود ندارد.

موضوع بازداشتگاه کهریزک، سابقه قاضی مرتضوی، دادستان پیشین تهران، پرونده قتل زهرا کاطمی، خبرنگار ایرانی - کانادایی و عدم رسیدگی به آن، بازداشت ده‌ها روزنامه‌نگار و فعال سیاسی، دستگیری هزاران معترض و اعمال فشار بر روی آنها از جمله مواردی بود که فعالان حقوق بشر به پرسش‌های مطرح درباره آنها پاسخ دادند.

نمایندگان ایران در شورای حقوق بشر اعلام کرده اند که از مدافعان حقوق بشر کسی در ایران زندانی نشده است! اما در کنفرانس مطبوعاتی فعالان حقوق بشر گفته شد که بسیاری از این فعالان از جمله محمد صادق کبودوند با ۱۱ سال حکم حبس و اعضای کمیته گزارشگران بدون مرز که هفت نفر آنها بازداشت شده اند در زندان به سر می‌برند. در این نشست محدودیت‌های اعمال شده در ایران، بازداشت‌های بهایی‌ها، اجرای حکم اعدام و از جمله اعدام افراد زیر ۱۸ سال، مساله سنگسار در قوانین جزایی ایران و وضعیت بازداشت‌شده‌های پس از انتخابات از انتقادهای مطرح شده به وضعیت حقوق بشر در ایران بوده است و سه کشور سنگال، مکزیک و پاکستان اعضای گروهی هستند که قرار است انتقادها و پاسخ‌های دولت ایران به این انتقادها را بررسی کنند. در پایان، نمایندگان این سه کشور نظرشان را به شورای حقوق بشر اعلام می‌کنند. بر اساس نظر این گروه در نهایت رای شورا درباره وضعیت حقوق بشر در ایران اعلام می‌شود.

در همین حال "شیرین عبادی" حقوقدان ایرانی، در آستانه برگزاری این اجلاس نامه‌ای سرگشاده به سازمان ملل متحد ارسال داشت و خواستار رسیدگی به وضع حقوق بشر در ایران شد.

عبادی می‌گوید که چون ایران در گزارش خود به شورا به حقایق مربوط به حقوق بشر در این کشور اشاره‌ای نکرده است، او نامه‌ای سرگشاده خطاب به نمایندگان شورای حقوق بشر نوشته است.

او در مورد نامه خود چنین می‌گوید: "در این نامه به وضع حقوق بشر بخصوص پس از انتخابات ریاست جمهوری اشاره شده است. از جمله به بازداشت‌ها، اعدام‌ها، وضع زندانیان سیاسی و بالاخص زندانیان بیمار که تعدادشان شصت نفرست و در بین آنها دکتر محمد آقای ملکی، دکتر یزدی، منصور توسلی و بهزاد نبوی احتیاج به درمان فوری دارند. هم چنین در این نامه من در مورد گروگان گرفته شدن بستگان زندانیان برای تحت فشار قرار دادن آنها نوشته‌ام؛ از جمله زندانی

شدن دو دختر مهندس توسلی و بطور کلی به تمام مواردی که در مورد نقض صریح حقوق بشر وجود دارد اشاره کرده ام".
این حقوق دان سپس اظهار امیدواری کرد که با رو به وخامت گذاشته شدن وضع حقوق بشر در ایران با درخواست او مبنی بر تعیین یک گزارشگر برای نظارت بر وضع حقوق بشر ایران موافقت شود. گرچه او گفت که تصمیم در این مورد به عهده کشورهای عضو و نه کمیسر عالی شورای حقوق بشر خواهد بود.

در همین حال سازمان گزارشگران بدون مرز هم با انتشار بیانیه ای از کشورهای شرکت کننده در این نشست خواست تا بر اساس اصول ناظر بر حقوق انسانی به محکومیت ایران رای دهند.
در این بیانیه به سازمان ملل متحد یاد آوری شده است که با وجود "نقض آشکار حقوق بشر در ایران، این کشور هر سال از محکوم شدن نجات یافته است".

گزارشگران بدون مرز در این بیانیه کشورهای را که در برابر "سرکوب خونین" هشت ماه گذشته در ایران سکوت می کنند، را به شراکت در این جنایت ها متهم کرده است.

در این بیانیه گزارشگران بدون مرز با ذکر آمار بازداشت ها و روزنامه های توقیف شده و تاکید دوباره که ایران بزرگترین زندان روزنامه نگاران در جهان است، وضعیت (حقوق بشر در ایران) را در ۳۱ سال پس از انقلاب در این کشور بی سابقه توصیف کرده است.
گزارشگران بدون مرز نگهداری زندانیان در انفرادی های طولانی مدت و زندان های مخفی را از مصادیق "جنایت علیه بشریت" برشمرده است.

کردها و انقلاب 1357 در ایران

یکشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۸۸ - ۱۴ فوریه ۲۰۱۰

[بررسی ریشه های خواست خودمختاری](#)

م کعبی

22 بهمن و زور آزمایی دیگر!

گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر - 23 بهمن 1388

علیرغم حضور وسیع و بی سابقه نیروهای سپاه و بسیج در بخش های وسیعی از شهر تهران هزاران نفر علیه حکومت تظاهرات کردند و با نیروهای سرکوبگر درگیر شدند.

از چند روز مانده به بیست و دوم بهمن فضای شهر تهران به شدت امنیتی بود. دولت يك نشریه در قطع روزنامه با کاغذ روغنی مرغوب چاپ کرده بود به نام "قدس" که در آن تصاویر اشخاصی که متهم به ایجاد درگیری در روز عاشورا هستند را برای شناسایی توسط باصطلاح مردم چاپ کرده و آن را در مدارس به مدیران مدرسه ها و ادارات پخش کرده و خواستار شناسایی آنها شده بود.

دو روز مانده به بیست و دوم بهمن کوچه پس کوچه های جنوب شهر پر از اشخاصی بوده که تسبیح بدست ایستاده بودند و اکثرا مسن بوده و بنوعی نگهبانی می دادند، اما هدف اصلی شان ایجاد رعب و وحشت بود. در خیابان انقلاب بخصوص در نزدیکی ایستگاه های اتوبوس و مترو موتور سواران به حال آماده باش ایستاده بودند و عمداً به چهره عابرین خیره می شدند تا بگویند که شما تحت نظر هستید. اکثرشان تیپ حزب الهی هستند.

از دو روز مانده به بیست و دوم بهمن کلیه کانال های تلویزیونی و رادیویی مخالف حکومت در ماهواره "هات بیرد" و "عرب سات" قطع شده بود، منجمله صدای آمریکا، بی بی سی، آسو و رادیو فردا و ... تنها یورو نیوز و بی بی سی انگلیسی مانده بودند. جی میل و یاهو در اینترنت نیز قطع بود.

صبح ساعت حدود ده خودم را رساندم به خیابان آزادی. در خیابان های منتهی به خیابان آزادی نزدیک به پنجاه اتوبوس بی آر تی فقط در آن محل به نقل و انتقال بسیجیان و طرفداران دولت اختصاص داده شده بود و در نزدیکی بزرگراه یادگار آنها را پیاده کرده بودند نسبت به برنامه های دیگر در این نقطه جمعیت خیلی بیشتر بود. کلیه مدارس و ادارات را برای شرکت در برنامه تعطیل کرده و به طرق مختلف مجبورشان کرده بودند در تظاهرات شرکت کنند. تعداد بسیار

زیادی شهرستانی بودند و مسیرها را نمی شناختند. از مترو نواب خودم را رساندم به هفت تیر. با وجود اینکه یکی از مسیرهایی بود که دولت هم اعلام کرده بود، اما هیچ طرفدار دولتی در آن به چشم نمی خورد. بجایش صدها نفر نیروی بسیج لباس پلنگی شهرستانی و سپاهی و لباس شخصی دور میدان مستقر شده بودند و چندین دوربین از مردمی که از خروجی مترو بیرون می آمدند، عکس می گرفتند.

دو طرف خیابان کریمخان بطرف میدان ولیعصر به فواصل منظم تعداد زیادی نیروی سپاه و بسیجی با کلاه خود و سپر بصورت آماده باش ایستاده بودند. اکثر آنها شهرستانی بودند، از لهجه شان مشخص بود. میدان درست مثل يك منطقه جنگی بود. نفر برها پر از سرباز و هر از چندگاهی يك موتوری که دو سرنشین داشت با دوربین ویدئویی از آرایش نیروهایشان فیلم می گرفت. پیام آنها به مردم واضح بود، در صورت هرگونه اعتراض با سرکوب خونین روبرو خواهید شد! اما در عمل تلاششان این بود که دستگیر کنند. هیچگونه خبرنگار مستقل در صحنه حضور نداشت. به خبرنگاران خارجی تأکید کرده بودند که فقط در میدان آزادی و آنهم در مکان معین خبر تهیه کنند و عکس بگیرند و آنها را با جلیقه سبزی و يك شماره معین مشخص کرده بودند که آزادانه به جایی نروند خبر تهیه کنند! يك دیکتاتوری تمام عیار گوبلزی!

از آنجا با مترو خودم را رساندم به میدان دوم صادقیه جایی که کروبی هم گفته بود که شرکت می کند و در چند ماه گذشته یکی از مراکز اصلی تظاهرات ها بود.

توی سالن مترو ده ها نفر شعار می دادند، "مرگ بر دیکتاتور!" و "یا حسین، میر حسین!" دختر دیگری گفت میرحسین چیه؟! و شعار داد مرگ بر دیکتاتور!

پیرمردی که کاملاً معلوم بود جیره خوار است شعار داد "مرگ بر ضد ولایت فقیه!" و دختری که بیش از همه شعار می داد شروع کرد به دادن شعار "مرگ بر جیره خوار!" و "مرگ بر دیکتاتور!" و بعد هم وقتی پیرمرد نزدیک تر آمد و توهین کرد دختر با عصیانیت او را چند بار هول داد. در فاصله کوتاهی مردی از میان جمعیت با مشت شروع کرد به زدن مردی که شعار داد "مرگ بر خامنه ای!" مردم او را هو کرده و شعار مرگ بر دیکتاتور اوج گرفت.

در هر دو طرف خروجی مترو یعنی طرف ترمینال اتوبوس ها و خروجی بسمت میدان صادقیه جمعیت زیادی ایستاده بودند و گاهی شعار مرگ بر دیکتاتور می دادند از خروجی مترو تا میدان دم صادقیه حدود پانصد متر فاصله است که در وسطش يك پارک قرار دارد و در عینحال کانال

آب رودخانه ای از زیر میدان صادقیه گذر می کند. تعداد زیادی بسیجی که سپر و کلاه خود داشتند وسط محوطه خروجی ایستاده بودند و تعداد حدود ده نفر نیز عکس خامنه ای را بدست گرفته بودند و رژه می رفتند. مردم معترض بطور پراکنده در کوچه های منتهی به میدان صادقیه ایستاده بودند و گاهی شعار می دادند. حدود ساعت 11 و نیم در میدان دوم صادقیه تعداد بسیار زیادی گارد ضد شورش که مستقر بودند به همراه تعداد زیادی موتور سوار شخصی پوش بطور جمعی حرکت می کردند. بگفته يك شاهد عینی ساعت حدود ده صبح کربوبی و همراهانش که پیاده از بزرگراه اشرفی اصفهانی به سمت میدان دوم صادقیه حرکت می کرده، توسط نیروهای بسیجی با اسپری فلفل مورد حمله قرار گرفته و هنگامی که می خواسته به همراه چند نفر با ماشین سواری شخصی که قصد کمک داشته بازهم مورد حمله قرار گرفته، بطوری که ماشین مربوطه به شدت آسیب می بیند اما آنها موفق به ترك محل می شوند.

تعدادی از طرفداران دولت با تیپهای مختلف بالا پایین می روند که بگویند همه جور آدمی از جمله دختران شیک پوش هم طرفدار دولت هستند.

کسی می گفت که دکه های صلواتی در طول مسیر به شرکت کنندگان کیک و ساندیس می دادند و حتی در برخی جاها سکه های بهار آزادی می دادند! گفته بودند به خانواده هایی که بالای پنج نفر از اعضای شان شرکت کنند یکی از فرزندان پسر را از سربازی معاف می کنند و به برخی نیز حواله چند روز استراحت در ویلایی در شمال را داده بودند. ساعت حدود دوازده صدای شعارهای مرگ بر دیکتاتور از حوالی مترو صادقیه در میدان صادقیه شنیده می شود. مردم در دو طرف کانال آبی که به میدان صادقیه منتهی می شود رفت و آمد می کنند. حدود ساعت ده نیز جمعیت زیادی در آنجا با شعار "مرگ بر دیکتاتور!" و "زندانی سیاسی آزاد باید گردد!" تظاهرات کرده بودند و شب هم کانال سی ان ان تصاویر آن را نشان داد. در همین اثنا تعداد حدود بیست موتور سوار موسوم به روبروکاب با تجهیزات کامل، شامل گاز اشك آور و اسلحه و اسلحه پینت بال برای پرتاب گلوله رنگی و اسلحه پرتاب گاز اشك آور از یکطرف کانال آب به سمت متروی صادقیه حرکت می کنند. تعداد زیادی از مردم از پشت بام مجتمع آپارتمانی تماشا می کنند و برخی فیلم می گیرند. یکی از سرنشینان موتور گلوله رنگی (به رنگ نارنجی شبرنگی) پرتاب می کند و دو تا از آپارتمان ها را هدف قرار می دهد تا بعداً مأموران ساکنین آنجا را دستگیر و یا جریمه کنند، به جرم تماشا و یا فیلم گرفتن یا پناه دادن به معترضین!! یکی از افراد نیروی انتظامی هم با بلندگو می گوید:

“خانم حرکت کن!” و بعد از چند بار يك دفعه نعره می کشد که اگر نروید با زبان دیگری با شما حرف می زنم! چند جوان پرشور علیرغم این تهدیدات شعار می دهند.

بعد از مدتی که موتوری ها رفتند بطرف مترو رفتم. در مقابل مترو هنوز جمعیت زیادی از معترضین ایستاده بودند و نیروهای بسیجی سپر و باتوم بدست هم ایستاده بودند و چند نفر هم داشتند بحث می کردند. پسر جوانی که لباس یکسره مشکی نظامی بر تن داشت و شبیه چماقداران بود با لحن لاتی می گفت که منافقین دو رو دارند و شما منافقید و بعد کلمه رکیکی گفت که دختری که ماسک بر دهانش داشت گفت خوب نیست جلوی خانم ها این حرف را بزنی و طرف گفت که من خانمی نمی بینم و دختر گفت مگر من خانم نیستم و مزدور جواب داد: “نه نیستی!”

مرد دیگری به يك بسیجی می گفت: “اینجا را نگاه کن! جو خیلی متشنج است و بسیاری سنگ در دست دارند و نمی شود بحث کرد!” نگاهی به اطراف کردم دیدم راست می گوید چون تعداد بسیجیان سپر بدست کم بود. جمعیت در حال آماده شدن برای حمله به آنها بودند!

حکومت که کفگیرش به ته دیگ خورده مجبور است از اراذل و اوباش هم برای سرکوب مردم آزادیخواه استفاده کند. از کسانی که سال پیش به گردنشان آفتابه آویزان کرده بودند، حالا برخیشان را استخدام کرده اند.

رفسنجانی با دار و دسته چند هزار نفره خودش در تظاهرات حکومتی شرکت کرد. کلاً می توان گفت که در این روز حکومت بخشا در پیشبرد نمایشش و کشاندن هزاران نفر از جیرخواران و طرفدارانش از اقصی نقاط کشور موفق بود. این امر البته به تاکتیک و عقب نشینی موسوی و کروی که گفته بودند می خواهند به اصولگرایان نزدیک شوند و به همین خاطر در تظاهرات شرکت می کنند تا حدودی مربوط بود.

در حقیقت بخشی از طرفداران موسوی و کروی و خاتمی که به دعوت اینان در محل نزدیک به میدان آزادی یعنی میدان دوم صادقیه در تظاهرات شرکت کردند و مأموران امنیتی رژیم هم نمادهای آنها را از دستشان گرفتند و در عمل به سیاهی لشکر تظاهرات طرفداران دولت تبدیل شدند. اما عده بسیار بیشتری بخصوص وقتی که با سرکوب روبرو شدند صف خود را جدا کرده و شعارهای رادیکال سر دادند و موفقیت نسبی ابتدایی حکومت بازهم به شکست انجامید.

برخی شعارهایی که تعداد کمی از طرفداران موسوی و کروی روی کاغذ سبز کم رنگ قطع کوچک در دست داشتند: “جمهوری اسلامی آری! حکومت خود کامگان نه!”، “نه شرقی، نه غربی، دولت سبز ملی!” بود. اما آن عده که موسوی را فقط بهانه ای برای نشانه گرفتن کل رژیم

می دانستند، با برگزاری تظاهرات در مسیرهای دلبخواه خودشان و با شعارهای علیه کل حکومت توانستند علیرغم سرکوب بیسابقه بار دیگر صدای آزادیخواهی و برابری را بگوش هزاران نفر برسانند و اعلام کنند که جنبش ادامه دارد. اما با این حال اوضاع کماکان انفجاری است و می تواند به يك جنگ داخلی تمام عیار با نیروهای نظامی حکومت بدل شود.

به هرسورت هشت مارس روز جهانی زنان در 17 اسفند و چهارشنبه سوری در پیش است، باشد که بکوشیم در این روزها بار دیگر جنبش را به سطحی بالاتر ارتقا دهیم.

اخبار و گزارش های دیگر

بنابر گزارشهای مستقل علیرغم سرکوب شدید و دستگیری صدها تن از مخالفان توسط بسیج و سپاه، هزاران تن در چند نقطه تهران از جمله در خیابان شریعتی و بلوار کشاورز و بزرگراه جلال آل احمد و میدان امام حسین، خیابان ولیعصر و میدان آزادی در ساعت چهار و نیم عصر علیه حکومت تظاهرات کردند.

- در امیرآباد شمالی در نزدیکی کوی دانشگاه و خیابان ملاصدرا و شیرازی و خیابان های منتهی به میدان ونك تظاهرات و درگیری رخ داده است.

- گفته می شود دختری در اثر تیراندازی مزدوران جانباخته است.
- حدود ده هزار نفر از مردم از میدان صادقیه در بلوار اشرفی به سمت زندان اوین با شعار "مرگ بر اصل ولایت فقیه!" و "زندانی سیاسی آزاد باید گردد!" تظاهرات کردند.

- در بلوار فردوس در نزدیکی میدان صادقیه جمعیتی حدود دو سه هزار نفر بلوار را بسته تا موتورهای مزدوران نتوانند رفت و آمد کنند.
- مزدوران بسیجی در میدان انقلاب مبادرت به تیراندازی هوایی کرده تا جمعیت معترضان را پراکنده کنند.

از دروازه دولت تا میدان سپاه نیز تظاهرات رخ داده و مزدوران حکومتی تیراندازی کرده و مردم شعار "مرگ بر خامنه ای!" می دادند. مزدوران با تفنگ ساچمه ای نیز به مردم تیراندازی کرده که بسیاری نیز مجروح شده اند.

بنا به اخبار رسیده تا کنون در شهرهای شیراز، مشهد، اصفهان، اهواز و گچساران و ... تظاهرات ضد دولتی رخ داده است.

روز بیست و یکم بهمن هم در خیابان ششم بهمن سنندج بنا بر خبر یکی از دوستان تظاهراتی صورت گرفته و شب بیست و دوم بهمن سنندج حالت حکومت نظامی داشته و صدها نفر نیروی سپاه در نقاط مختلف شهر به

شکل نیمه مخفی معابر و خیابان های اصلی شهر را کنترل می کردند. کماکان کردستان یکی از با پتانسیل ترین مناطق است. هم اکنون 21 تن در لیست اعدام قرار دارند و در ظرف سه ماه گذشته بیش از هفتاد تن از فعالین چپ فقط در شهر سنندج احضار و بازجویی شده اند؛ و اکثر فعالین در بیم بازجویی هستند. با وجود فشارهای زیاد و کوچک بودن نسبی شهرها که باعث شناسایی سریع می شود، حدود سیصد نفر در مراسم سالگرد مرگ دانشجوی جانباخته ابراهیم لطف الهی شرکت کردند که در آن مراسم نیز بسیاری دستگیر شدند که لازم است به اضطرار از آنها دفاع شود.

در هفته منتهی به بیست و دوم بهمن چند ماشین سواری مورد بازرسی قرار گرفتند که یکیشان در نزدیکی رباط کریم در 15 کیلومتری مرکز تهران فرار می کند که نیروی انتظامی آن را به گلوله می بندد بطوریکه دست راننده قطع می شود و بعد معلوم می شود که بخاطر نداشتن گواهینامه فرار کرده است. ماشین دیگری به هنگام فرار میخهای مخصوصی را جلوی ماشینهای نیروی انتظامی که در حال تعقیب آنها بودند، می اندازد که منجر به پنجر شدن آنها و بسیاری از ماشینهای عبوری دیگر می شود این ماشین گویا اسلحه حمل می کرده است.

در روز 17 بهمن عوارضی انتهای جاده ساوه تهران چند نفر نیروی مسلح با مسلسل آماده، مشغول نگهبانی و کنترل ماشینهای مشکوک بودند و داشتند تانکی را به تهران منتقل می کردند. در خبر دیگری به گفته يك نفر ساکن جنوب شهر مردی در کیف سمسونتش چند قبضه کلت داشته و آنها را به قیمت هفتاد هزار تومان هر قبضه به همراه يك خشاب می فروخته و تأکید می کرده که “نترسید مامور نیستم!”

نگاهی به حوادث ۲۲ بهمن ۱۳۸۸

یکشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۸۸ - ۱۴ فوریه ۲۰۱۰

م. نکوکار

حرکت با شکوه مردم در ۲۲ بهمن یک بار دیگر نشان داد که عزم مردم

ایران برای رسیدن به آزادی، دموکراسی و حکومتی شایسته این مردم فرهیخته است تا چه حد پاسخ است. مردم ما نشان دادند که برای رسیدن به این اهداف چگونه با شجاعت و هشیاری کامل، با استفاده از حد اقل امکانات ارتباطی و در غیاب هماهنگی و رهبری متمرکز، حرکات خود را ادامه می‌دهند.

در این روز جمهوری اسلامی در کمال ناباوری دریافت که تاثیر تمام تهدیدها، جنایتها و دستگیری‌های گسترده، تنها و تنها موجب جزم تر شدن عزم مردم در جهت رسیدن به خواسته‌هایشان شده تا جایی که در نهایت وقاحت و با دستپاچگی کامل بلافاصله تمام امکانات خودشان را بسیج کردند که این برآمد گسترده را به نام خود ثبت کند. ایرانیان با این حرکت خود بار دیگر نشان دادند که در راه رسیدن به آزادی هیچگونه خط کشی بین گروه‌ها، ملیتها و تفکرهای مختلف را قبول ندارند و بار دیگر تاکید کردند که اساسی‌ترین عامل وحدت عمل در این برهه از مبارزات، مبارزه با دشمن واحدی به نام ولایت فقیه است.

حوادث این روز در داخل و خارج از کشور گذشته از آنچه که گفته شد دارای جنبه‌هایی هم بود که از نظر نگارنده جای تفکر و حتی نگرانی برای نیروهای آزادیخواه و مترقی باز می‌گذارد. آنچه که در داخل کشور جلب توجه میکرد پراکندگی بیشتر نیروها در مقایسه با حرکات گذشته بود که البته با توجه به لشکر کشی گسترده و فضای شدیداً نظامی پایتخت از یک طرف و ضعف سازماندهی و سیاست احتراز از خشونت در جنبش سبز از طرف دیگر قابل پیش بینی بود. و قطعاً جمهوری اسلامی در آینده در روزها و مناسبت‌هایی که ممکن است از طرف مردم برای اعتراض مورد استفاده قرار گیرد از این تجربه استفاده خواهد کرد. این پراکندگی و عدم هماهنگی در دراز مدت میتواند موجب فرسایش و خستگی نیروها گردد، فراموش نکنیم که علیرغم اینکه احتمالاً بخشی از نیروهای انتظامی نیز دچار خستگی و فرسایش شده اند جمهوری اسلامی هنوز با تکیه به دلارهای نفتی امکان بسیج نیروهای سرکوبگر را دارد.

به همین دلیل پاسخ گویی به این سوال که آیا سیاست استفاده از مناسبت‌های حکومتی برای نشان دادن اعتراضات و نارضایتی‌ها در دراز مدت کارایی خواهد داشت و یا جنبش برای ادامه حیات نیاز به هماهنگی جدید، ابتکارات بهتر و رهبری منسجم تر دارد، ضرورتی حیاتی دارد.

در خارج از کشور نیز علیرغم آمادگی گسترده ایرانیان برای انجام

حرکات اعتراضی متاسفانه باز به دلیل عدم هماهنگی، حرکت پراکنده و ناهماهنگ بود و دیدیم که در پاره‌ای از شهرها به دلیل همین عدم هماهنگی حرکاتی نسنجیده از جمله درگیری با پلیس صورت گرفت که از منظر افکار عمومی مردم چندان قابل قبول نبود و اساساً با روح جنبش مردمی ایران منافات دارد. تکرار چنین حرکاتی جز اینکه چهره جنبش ضد خشونت مردم ما را در خارج از کشور خدشه دار کند تاثیر دیگری نخواهد داشت که این در نهایت همان چیزی است که حکومت ولایت فقیه در صحنه بین المللی به دنبال آن است.

مجموعه این شرایط و این واقعیت که مردم ما امروز با یکی از خشن‌ترین دیکتاتوری تاریخ معاصر ایران دست به گریبان است که برای تداوم بخشیدن به حکومت از هیچ جنایتی رویگردان نیست، یک بار دیگر ضرورت ایجاد یک جبهه متحد از تمام نیروها، احزاب و گروه‌های سیاسی برای نجات ایران بر حول سه محور استراتژیک حذف حکومت دینی، ایجاد مجلس مؤسسان، و تصویب قانون اساسی مبنی بر مفاد حقوق بشر و معیارهای رایج دموکراسی برای تضمین برگزاری انتخابات آزاد.

وظیفه اساسی این جبهه تلاش در جهت تداوم بخشیدن به حرکات مردمی در داخل کشور با طرح شعارهای مرحله‌ای مبتنی بر تحلیل واقع بینانه از هر مرحله مبارزاتی. اهمیت این امر آنجا بیشتر آشکار میشود اگر قبول کنیم که به هر دلیلی آنانی که به عنوان رهبران جنبش شناخته میشوند امکان پاسخگویی به خواسته‌های جنبش و همراهی با حرکت مردمی را در دراز مدت نخواهند داشت.

از جانب دیگر در صحنه بین المللی وجود یک جریان همه گیر و سراسری که میتواند خود را نماینده همه طیفهای درگیر در مبارزه بر علیه جمهوری اسلامی بنامد با حرکات هماهنگ و سازمان یافته در حالیکه توجه مثبت افکار عمومی جهانیان را جلب کند، در خنثی کردن توطئه‌های جمهوری اسلامی در ایجاد و تقویت گروه‌های شبهه اپوزسیون که تنها هدف آنها خارج کردن جمهوری اسلامی از زیر ضرب است.

با توجه به عدم کارایی تمهیداتی که جامعه بین المللی در جهت مهار بلند پروازی‌های ج.ا و جلوگیری از سرکوب و کشتار انجام داده است، محور حرکت جبهه در سطح بین المللی به عنوان سخنگوی بخش عمده جنبش به عقیده من میتواند طرح پیشنهادی مانند طرح نفت در مقابل غذا باشد که هرچند ممکن است که افزایش فشار موجود بر مردم را که در سایه سیاست‌های نا بخردانه دولت کودتا در هر صورت به وقوع خواهد پیوست مقداری تسریع کند ولی قطعاً با وارد کردن ضربه به پاشنه آشیل حاکمیت و محدود کردن امکانات آن در پرداخت هزینه‌های کلان نیروهای سرکوبگر میتوان امیدوار بود که در مدتی نه چندان طولانی ج.ا را به زانو در آورد. چنین حرکتی حتی اگر به نتیجه نرسد

میتواند دلگرمی زیادی برای مردمی باشد که در کف^۳ خیابانهای میهن
با سرکوبگران دست به گریبان هستند
در نهایت یک بار دیگر میخواهم یادآوری کنم اگر جنبش در اثر بی
برنامگی یا ضعف رهبری در این جنگ فرسایشی دچار فرسودگی و شکست
شود عواقب این شکست میتواند فاجعه بار باشد. و ما نیز با بی عملی
و کم کاری خود در شکل گیری فاجعه نقش داشتیم.